

Antonina Janus-Szybist

Kraków, 20.04.2020

Wydział Malarstwa

Obrazy rzeczy i rzeczy z obrazów

Streszczenie

Tekst rozprawy jest próbą osobistej refleksji, wynikiem potrzeby podsumowania, zdefiniowania, uporządkowania myśli. Sposób widzenia obrazu określa człowieka i jego relację ze światem. Konstytuuje się wokół fundamentalnych pojęć związanych ze zmianą, dynamiką, jakimi są: przemijanie, śmierć, ciało. To stałe tematy, które nurtują człowieka kierują jego percepcją i przenoszone są na grunt obrazowego przedstawiania.

W pracy teoretycznej stawiam pytania o postrzeganie i odczuwanie rzeczywistości. Zwracam uwagę na pułapki percepcji, na potrzebę wyjścia poza schematy. Piszę o sile symbolu, odnosząc się do osobistych i do funkcjonujących w kulturze motywów. Rzeczy „wypowiedziane” przez człowieka stają się towarzyszami ludzkiego losu, magazynują ludzkie uczucia i nadają im kontekst. Zastanawiam się nad problemem interpretacji, przywołując spór o „Buty van Gogha” Martina Heidegera z Meierem Schapiro. Piszę o autonomiczności dzieła sztuki wobec intencji autora, popierając tezę wypowiedziami mistrzów. Opisując własne doświadczenia charakteryzuję rolę materii malarskiej, zastanawiając się czy widzeniu świata przedstawionego towarzyszy świadomość malarskiego medium. Przywołuję motyw twarzy, piszę o postrzeganiu twarzy, o zagadnieniu maski, odwołuję się do przykładów z własnego malarstwa. W ostatnim rozdziale omawiam obecny w moim malarstwie motyw don Kichota.

Antonina Janus-Szybist